

На самостійну роботу рекомендується реферативне повідомлення на тему «Я. А. Коменський про зміст початкової освіти»: педагогічна діяльність Я. А. Коменський, зміст його початкової освіти, аналіз змісту сучасної початкової освіти та змісту початкової освіти Я. А. Коменського.

Нами також було розроблено тестовий контроль з теми «Педагогічна теорія Я. А. Коменського». При виконанні тестового контролю, головне на що необхідно звернути увагу на знання, уміння і навички студентів, дати змогу ефективно й об'єктивно оцінювати успішність студентів.

Отже, при організації навчання теми «Педагогічна теорія Я. А. Коменського» необхідно звернути увагу на такі ключові моменти, як характеристика епохи, в якій жив і творив видатний педагог, визначення гуманістичних ідей епохи Відродження, що впливали на формування наукового світогляду Я. А. Коменського, вплив ідей Я. А. Коменського на становлення української шкільної освіти.

ЛІТЕРАТУРА

1. Голуб О. В. Історія педагогіки: навчально-методичний комплекс. Бердянськ, 2013. 250 с.
2. Каплінський В.В. Методика викладання у вищій школі: навч. посіб. Вінниця: Ніланд ЛТД, 2015. 224 с.
3. Козлова Н.Г. Методика викладання у вищій школі: навч. посіб. Одеса: ОНЕУ, 2014. 200 с.
4. Скрипник М.І. Професія – викладач: практикум із дидактики вищої школи: навчально-методичний посібник. Київ: На електронному носіїві, 2018. 231 с.
5. Дубасенюк О.А., Антонова О.Є. Методика викладання педагогіки: навч. посіб. Вид. 2-ге, допов. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2012. 375 с.
6. Казак І.О. Теорія і методика викладання в вищій школі. Конспект лекцій з навчальної дисципліни: навч. посіб. Київ : КПП ім. Ігоря Сікорського, 2018. 116 с.

Ірина ІЛЬЧЕНКО,

студентка 1 курсу другого (магістерського) рівня вищої освіти заочної форми навчання факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв

Науковий керівник: **Ірина БАРБАШОВА,**

д-р. пед. н., доцент (БДПУ)

ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ ДИДАКТИКИ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У «Національній стратегії розвитку освіти в Україні до 2021 року» зазначено, що пріоритетом розвитку освіти є її особистісна орієнтація, підготовка та виховання педагогічних кадрів, здатних працювати на засадах інноваційних підходів до організації освітнього процесу, власного творчого безперервного професійного зростання. Отже, сучасні освітні тенденції передбачають модернізацію традиційних, а також застосування новітніх підходів до підготовки майбутніх педагогів, зокрема використання

інноваційних технологій навчання (Л. ГАЛУШКО [1], С. ГАЛУШКО[1], С. ГОРДАШЕВСЬКА [1], Н. КОШЕЧКО [2], Б. ПАСАЛЬСЬКИЙ [3], ЧИКУН Н. [3] та ін.).

Педагогічну інноватику ми розглядаємо як вчення про створення, оцінювання, освоєння і використання педагогічних новацій. Розвиток педагогічної інноватики в Україні спричинено суперечностями між суспільними потребами щодо розвитку і функціонування освітніх закладів і реальним буттям освітньої справи. Термін «інновація» використовується у вітчизняній дидактиці з початку 90-х років ХХ століття, його запозичено із зарубіжної педагогіки й економічних дисциплін. Поняття «інновація» в сучасній педагогічній науці вживають у таких значеннях: форма організації інноваційної діяльності; сукупність нових професійних дій педагога, спрямованих на розв'язання актуальних проблем виховання і навчання з позицій особистісно-орієнтованої освіти; зміни в освітній практиці; комплексний процес створення, розповсюдження та використання нового практичного засобу в галузі техніки, технології, педагогіки, наукових досліджень; результат інноваційного процесу.

Педагогічна технологія – це системний метод створення, застосування і визначення всього процесу викладання і засвоєння знань з урахуванням технічних і людських ресурсів і їхніх взаємодій, що мають своїм завданням оптимізацію освіти. Головними ознаками педагогічної технології вченими визнано такі: концептуальність, діагностичне визначення цілей, економічність, алгоритмізованість, проєктованість; корегованість, візуалізація, координованість і поетапність дій, відтворюваність. В освітній практиці педагогічна технологія функціонує на різних рівнях: загальнопедагогічному – репрезентує цілісний освітній процес у регіоні, освітньому закладі та стає тотожним педагогічній системі, оскільки містить сукупність цілей, засобів і методів навчання, алгоритм діяльності педагогів та студентів; предметно-методичному – характеризує застосування технології в межах одного навчального предмета; локальному – реалізується як технологія окремих частин освітнього процесу з метою розв'язання часткових дидактичних завдань.

Інноваційні лекції з дидактики являють собою форму організації навчання, що забезпечує інтенсивний обмін інформацією, досвідом між тими, хто навчається, і викладачем, заохочує активну розумову діяльність студентів і сприяє розвитку їхніх творчих властивостей. Ключовою ознакою такої лекції є інтерактивність – інтенсивна взаємодія між її учасниками. До інноваційних лекцій із курсу дидактики можна віднести такі: проблемна лекція, лекція-брейнстормінг («мозкова атака»), лекція-прес-конференція, лекція-брифінг, лекція з елементами технології розвитку критичного мислення, лекція з використанням інтелект-карт.

Для *інноваційних практичних занять* із дидактики характерне таке структурування змісту й форми, яке викликає інтерес у студентів, сприяє їхньому оптимальному розвитку й вихованню. Це заняття-дискусії, заняття-дослідження, заняття-взаємонавчання, заняття-конференції, заняття-ігри та інші. Головні цілі таких занять полягають в ознайомленні студентів з особливостями самостійної роботи з науковими джерелами, формуванні вмінь відбирати головне, потрібне та навичок самоаналізу,

самооцінки; навчання студентів планувати й регулювати свою самостійну пізнавальну діяльність, розв'язувати поставлені завдання найраціональнішими шляхами, писати конспекти, тези, реферативні повідомлення, аналітичні огляди, анотації, рецензії, доповіді тощо; удосконаленні професійних компетентностей студентів шляхом імітації ними елементів майбутньої практичної діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Галушко С., Гордашевська С. Г., Галушко Л. Сутність інноваційних технологій навчання та їх роль в активізації пізнавальної діяльності студентів. *Проблеми підготовки сучасного вчителя*. 2014. № 9(2). С. 88–94.

2. Кошечко Н. Інноваційні освітні технології навчання та викладання у вищій школі. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогіка*. 2015. Вип. 1. С. 35–38.

3. Чикун Н., Пасальський Б. Інноваційні технології навчання у реформуванні системи вищої освіти. *Вісник Київського національного торговельно-економічного університету*. 2016. № 3. С. 135–144.

Вікторія КЛЬОПОВА,

студентка 2 курсу

факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв

Наукова керівниця: **Лілія ЯРОЩУК,**

к. пед. н., доцентка (БДПУ)

ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ НА УРОКАХ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

З розвитком інформаційних технологій та реформуванням загальної середньої освіти відбуваються зміни в суспільному житті та освітньому просторі. У цих умовах стає актуальним формування в школяра естетичної культури, що забезпечує бережливе ставлення до навколишнього світу, уміння бачити, розуміти і створювати прекрасне, відчувати духовну насолоду та гармонію з оточенням.

Вивчення школярами курсу “Музичне мистецтво” є складовою мистецької освітньої галузі, що дає можливість учням цілісно осягати духовно-моральні цінності людства як невід’ємну частину світової музичної культури, опановувати специфіку художньо-образної мови [1, с. 16].

На перший погляд важко уявити зв'язок естетичного виховання з музичним мистецтвом, проте навчання музичному мистецтву створює сприятливі умови для розвитку потенціалу дитини, її творчої діяльності та емоційно-ціннісного ставлення до музики як до прояву життя [1, с. 16].

Мета дослідження: з'ясувати вплив музичного мистецтва на естетичне виховання школярів.

Багато вчених приділяли увагу естетичному вихованню школярів. Серед них О. Аббдуліна, Л. Ахмедзянова, О. Берак, А. Верхова, А. Зімічев, О. Купрін, А. Шевченко, А. Ліненко, О. Цокур. Психологічні основи розвитку вивчали Д. Богоявленська, Л. Божович, Л. Виготський, П. Галперін,